

TÄMÄN TIEDÄMME

Me olemme maa, kasvit ja eläimet ravitsevat meitä.
Me olemme sateet ja valtameret, ne virtaavat suonissamme.
Me olemme maan metsien ja meren kasvien hengitys.
Me olemme ihmiseläimiä, yhdestä alkusyntyisestä solusta
polveutuvina yhteydessä kaikkeen elämään.
Tämän sukumme kanssa meillä on yhteinen historia, geeneihimme kirjoitettu.
Meillä on yhteinen nykyisyys, epävarmuutta täynnä.
Ja meillä on yhteinen tulevaisuus, vielä tuntematon.
Me ihmiset olemme vain yksi kolmestakymmenestä miljoonasta lajista,
jotka verhoavat mailman ohuella elämän kerroksella.
Tästä moninaisuudesta riippuu elollisten olentojen yhdyskuntien vakaus.
Siinä verkostossa vuorovaikutamme - käyttäen, puhdistuen,
jakaen ja täydentäen elämän perusedellytyksiä.
Kotimme, Maa-planeetta, on äärellinen; kaikki elämä jakaa maan
rikkaudet ja auringon voiman ja siksi sen kasvulla on rajat.
Ensimmäistä kertaa olemme saavuttaneet nämä rajat.
Kun vaarannamme ilman, veden, maaperän ja monimuotoisen elämän,
ryöstämme pysyvältä tulevaisuudelta ja palvelemme ohi kiitävää nykyisyyttä.

Artwork by Michael
Nicoll Yahgulanaas

TÄMÄN USKOMME

Me ihmiset olemme lisääntyneet niin paljon ja työvälineistämme on tullut niin voimallisia,
että olemme tappaneet muita olentoja sukupuuttoon, padonneet suurten jokien kulun,
kaataneet ikiaikaiset metsät, myrkyttäneet maan, sateen ja tuulen ja repineet reikiä taivaankanteen.
Tieteemme on saanut aikaan tuskaa, jos iloakin; miljoonat maksavat kärsimyksillään meidän mukavuutemme.
Alamme oppia virheistämme, suremme iäksi kadonnutta sukuamme,
ja nyt ryhdymme rakentamaan uutta toivon politiikkaa.
Kunnioitamme ja vaalimme kiistatonta tarvetta puhtaaseen ilmaan, veteen, ja maaperään.
Ymmärrämme, että taloudellinen toiminta, joka hyödyttää harvoja,
mutta kuihduttaa monien perintöosaa, on väärin.
Ja koska luonnon häpäisy kuluttaa biologista pääomaa ikuisesti,
ekologinen ja sosiaalinen hinta on otettava huomioon kaikesta kehityksestä päätettäessä.
Sukupolvemme aika on vain lyhyt hetki aikojen saatossa; me emme saa hävittää tulevaisuutta.
Jos siis tietomme on rajallinen, pyrimme ainakin ottamaan huomioon jälkeemme tulevat
ja erehdymme mieluiten liikaan varovaisuuteen.

TÄMÄN PÄÄTÄMME

Minkä näin tiedämme ja uskomme, kaikesta siitä on tultava elämäntapamme perusta.
Tämä on käännekohta suhteessamme Maahan, ja käymme toimeen oikean kehityksen puolesta:
herruudesta kumppanuuteen; hajanaisuudesta yhteyteen;
turvattomuudesta keskiniäseen riippuvuuteen.